

SZOLOTT NEKÜNK FIA ÁLTAL.

Zsidók 1,1-4
Zsidók 1,1-14

János evangéliuma bevezetője mellett az Újszövetség egyik leghatalmasabb szava ez az alapigeként felolvasott négy vers. Ennek üzenetével indul az első hazai nyomdában nyomtatott első magyar nyelvű könyv, az Újszövetség elé írt verses ajánlás, melyben Sylvester János magyarul időmértékes versben így szól hozzánk:

"Próféták által szólt régen néked az Isten,
Az kit ígért, íme végre megadta Fiát.
Buzgó lélekkel szól most is néked ez által,
kit hagyja hogy hallgass, kit hagyja, hogy te kövess.
Néked azért ez lőn profétád, doktorod ez lőn,
Mestered ez most is, mellyet az Isten ada."

Ennek az ajánlásnak első sorát egyik tudósunk hangzatilag is "a legszebb magyar költemény-kezdetek" közé sorolta. Az egészről pedig azt mondta, hogy felmondani kész gyönyörűség: templomi szózatossága szinte énekként árad.

Igy figyeljünk mi⁵ alázatos lélekkel alapigénk üzenetére, melyből három tanítást emelek ki: 1. Isten szól. 2. Isten utolsó szava Jézus Krisztus. 3. Kicsoda ez a Fiú.

1. Isten szól.

Nem néma Istenünk van. Az egész teremtéstörténet fölött ott lebeg ez a kijelentés: "És mondá Isten..." Azt is megértjük belőle, hogy Istenünk szava teremtő szó. Istenünk azonban nem egyszer szólott: "Sokszor és sokféleképpen." Mózesről Malakiásig a proféták által tanította, intette, vigasztalta az ő

népét. Ez Izráél népének nagy kiváltsága. /Róm 3,1-2/ A "sokszor és sokféleképpen" arra is mutat, hogy a teremtéstől kezdve Ábrahámon át egészen Keresztelő Jánosig sok emberen keresztül - nemcsak tanításuk által, hanem életük által is -, igen változatos formában - álom, látomás és angyal által - szólott az Isten.

A reformációban újra megszólalt az Isten. Megelevenedtek a holt betűk, életté lettek a régi tanítások, felfigyeltek a próféciaikra az atyák. Éppen ebben volt az ő erősségük. Luther, Kálvin, és a többiek, a magyar reformátorok: Méliusz Juhász Péter, Szegedi Kis István, Dévai Bíró Mátyás mind-mind azért lettek oly tántoríthatatlanok, mert szólott hozzájuk az Isten, és ők engedelmeskedtek ennek az isteni szónak.

Testvér, megkérdezlek: szólott-e már hozzád az Isten? Hallottad-e már az Ő szavát? Nem néma Istened van-e? Szól-e hozzád most is, napról-napra? Vagy elhallgatott számodra, mert nem szól hozzád, mert szíved bálványában gyönyörködöl? Mélyen megdöbbenő, hogy Ábrahám életében is volt 13 esztendő, amikor nem szólt hozzá Isten. "Ábrám pedig 86 esztendőse vala, amikor Hágár Ismáelt szülé Ábrámnak. Mikor Ábrám 99 esztendőse vala, megjelent az Úr Ábrámnak, és mondta néki: Én a mindenható Isten vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes." /Gen 16,16;17,1/ Nyilván Ismáelben gyönyörködött Ábrám, családi boldogságában; szívét pedig bezárta az Úr előtt. Testvér, nekünk beszélő Istenünk van, szólni akar hozzád. A Lélek által ma is így szól: "Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezetnek."

2. Isten utolsó szava Jézus Krisztus.

Amikor az idő betelt /Gal 4,4/, Isten az ő Fia által szólott. A régi, a hajdan lezárult és kezdődött az új. Kálvin

úgy fogalmazzza ezt meg, hogy amióta kisütött az igazság napja: Krisztus, azóta az isteni igazság teljes fénye birtokunkban van, amely olyan, mint amilyen a déli világosság szokott lenni, mert azelőtt csak homályos volt a fény. Más helyen meg azt fűzi hozzá, hogy annál rútabb és kárhozatosabb tehát azoknak hátlátlansága és gonoszsága, akik itt a déli napfényben is vakoskodnak. /Inst.IV.8,7; II.9,1/

Nékünk több adatott a prófétáknál. Mi vagyunk azok a boldogok, akik a "déli napfény" világosságában járhatunk. Abban járunk-e csakugyan? És van-e felelősségünk azokkal szemben, akik homályban járnak, akik tapogatóznak, mint a vakok délben, mert nem ismerték meg az Életnek Világosságát?!

Azt mondtam az imént, hogy Isten utolsó szava Jézus Krisztus. S ez így igaz. Őbenne és Általa Isten mindent megmondott, amit akart, amire szükségünk van, "ami az életre és kegyességre való." Istennek legyen hála, hogy a reformáció újra felfedezte a Bibliát. A leláncolt, lelakatolt Bibliáról leverte a láncot, lefordította azt a nép nyelvére és odaadta a nép kezébe: "Vedd és olvasd!"

3. Kicsoda ez a Fiú?

Alapigénkben nem kevesebb, mint nyolc féle jelentésében mutat rá Isten Lelke a Fiú szolgálatára.

1./ Mindennek örököse. Az Atya az Ő kezébe tett le mindent. Az ítéletet is, minket is.

2./ Általa teremtette a világot. Öröktől fogva való. Ján 1,3 : "Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett." /Lásd még Kol 1,16-17/

3./ Isten dicsőségének visszatükröződése, kisugárzása, visszfénye. Gondoljunk a 2 Kor 4,6 üzenetére : "Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon fel! Ő gyújtott

világosságot a mi szívünkben, hogy a Jézus Krisztus arcán felismerjük Isten dicsőségének ragyogását."

4./ Isten személyének képmása. "Ő a láthatatlan Isten képe." /Kol 1,15/ Az eredeti szöveg "charakter" szava tulajdonképpen azt jelenti, hogy Isten önmaga lényegének ismertető jegeit Fiára írta rá. Ezért mondhatta Jézus Krisztus Filepnek: "Aki engem látott, látta az Atyát." /Jn 14,9/

5./ Hatalmas szavával fenntartja a mindenséget. Jézus Krisztus kozmikus jelentősége nemcsak a világ teremtésében, hanem a világ megtartásában is megmutatkozik. A szónak teljes értelmében Megtartó Ő.

6./ Bűneinkből megtisztított. Itt Jézus váltságáhalálára mutat az ige. Arra, amit a 9,14-ben így mond: "Krisztus vére... megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, aki Istennek örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul, hogy szolgáljunk az élő Istennek.

7./ A Felséges jobbára ült. Az Isten jobbán való ülés jelzi az isteni kormányzásban való teljes részvételt. Ennek jeleként a Fiú ül, az angyalok állnak.

8./ Neve minden név fölött való. Erre a névre meghajolni minden térd, mennyieieké, földieké és a föld alatt valóké.

Ime néhány mondatban mennyi üzenet. Bizony bele sem fér egy prédikációba. Legyen életünknek mindvégig való vágya, amiről Pál apostol más helyen így vall: "Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét..." /Fil 3,10/ Amen.

Jegyzet: Az egész Zsidókhoz írt levél Krisztus személyének és főpapi szolgálatának fennségével foglalkozik.

Személyéről:

Nagyobb a prófétáknál	1,1-3
Nagyobb az angyaloknál	1,4-14
Nagyobb Mózesnél	3,1-6
Nagyobb Áronnál	4,14-5,10
Nagyobb Melkisédeknel	7,1-28

Főpapi szolgálatáról:

Mennyei szolgálat	8,1-5
Új közbenjáró	8,6-13
Tökéletes szolgálat	9,1-10
Egyszeri áldozat	9,11-10,18
/ Ernst Aebi után/	